

ЗА ХВІСТ ТА НА СОНЦЕ.

(Докінчення.)

Колісь більшовики й католики називали нас свистунівцями, а тепер свистунівці називають нас гункевичівцями. Через що? — господь їх знає. Певно через те, що Гункевича вибрано головою Народного Дому, де він не хотів поклонитися панкам і що опісля його вибрано головою І. відділу Взаємної Помочі.

Я на початку сказав, що непорозуміння між лідерами і звичайними смертними членами почалося ще від Бабієвої "Антанти". Потім їх вкусила "Еспанська муха". Та найгірше їх вкусив Січинський. Захотілося їм заграти в політику з Січинським, використати його для свого православного фронту, але він в соборі сказав їм правду в очі. День перед тим вони коло Січинського заповідали зі всіх боків, хвалили його, а зараз по скарці в соборі викляли його і, певна річ, бажали, щоб і члени Народного Дому зробили те саме. Наші члени, нехай вони будуть гункевичівці, як це їх Стасюки називають — вони не вміють міняти своєї орієнтації кожного дня, як це роблять лідери. Вже в часі побуту Січинського у Вінніпегу почалася сварка в Народному Домі між лідерами й членами. Пани ходили, неначе-б їх не еспанська муха, але такі справжній гедз вкусив. Вони бачили, що членство стає вже не покірне.

Прийшли річні збори І. відділу Взаємної Помочі у Вінніпегу. На тих зборах Гункевич поставив внесок, щоб І. відділ Взаємної Помочі зажадав від Головного Заряду скликання при кінці 1928 року з'їзду Взаємної Помочі, на якому крім інших загальних справ мала бути поставлена справа засновання друкованого органу Взаємної Помочі. Внесок перейшов односторонньо. Згідно з цим ухвалою Головний Заряд Взаємної Помочі мав дати справу з'їзду під голосування всього членства в Канаді. Тимчасом ту справу зняли.

В річному протоколі зборів І. відділу, відміщено в "Укр. Голосі" з 11. січня ц. р. лише при самому кінці заголово кілька словами про ухвалу, "щоб Головний Уряд дав під референдум всіх членів справу з'їзду при кінці 1928 року". Про найважливіші причини цього з'їзду, чому він потрібний, з протоколу не згадано. Не зга-

дано тому, бо там говориться про пресу.

Коли вже випущено згадку про пресу з протоколу, то не треба було про це згадувати деінде. А то в протоколі цю справу вмісно опущено, а в "Укр. Голосі", в тому самому числі в перелісі редакції поставлено питання й відповідь, чому Гункевич хоче преси. Дуже хитро-мудре запитання, а ще хитріша відповідь. Зроблено просто так: ти мене питає, а я тобі відповім. В. Б. питає, а "У. Г." відповідає. Питання ставиться так, неначе-б то в загальних зборах ніякої односторонньої ухвали не було, а тільки "промовляв Д. Гункевич за тим, щоб скликати з'їзд, який мав би постаратися о пресу для того товариства". А далі запитують німий глухого, чи "Укр. Голос" відмовляється містити матеріяли Взаємної Помочі, чи "Укр. Голос" бере за мішення матеріялів за великі гроші, що треба закладати якусь нову пресу?"

Ці сфабриковані в редакції "Укр. Голосу" запитання дали привід редакторів перш всього розхвалити самого себе, як оскувателя т-ва Взаємної Помочі. Це вже така шиха наших панків, що як на щось відповідати, то треба не опустити нагоди і обовязково самого себе похвалити. Я, "один з ініціаторів і оскувателів товариства "Взаємна Поміч" і через три останні роки є головою головного уряду", пише редактор "Укр. Голосу". Без цього самохвальства і відповідь не було-б відповіддю. Потім починає доказувати, що він, як голова головного уряду Взаємної Помочі говорить від імені організації і як голова головного уряду мав у всіх справах звертатися до редакції "Укр. Голосу". А що в "Укр. Голосі" він також голова, тобто редактор, то у всіх справах голова головного уряду Взаємної Помочі зверталася сама до себе і коли голова "Укр. Голосу" відмовляла чогось голові Взаємної Помочі, то значить сама собі давала відмовну відповідь. Тобто голова "Укр. Голосу" сама собі ніколи нічого не відмовляла, а коли Гункевич старіється викликати противне враження, то свідомо ширить баламутство".

Прочитавши таке в "Укр. Голосі" читачі, які нічого не чули ні про те, що говорив Гункевич на загальних зборах,

ні про односторонню ухвалу зборів, справді побачили, що на шпальтах "Укр. Голосу" появилася головоломне баламутство, яке заряд І. відділу Взаємної Помочі рішив спростувати та поручив це виконати секретареві Довганюкові. Але коли до редакції "Укр. Голосу" прийшов Довганюк із спростуванням, то редактор своє власне баламутство "спростував" на Довганюковим лиці.

Що вже далі було робити? А все-ж таки ще й після того було зроблено спробу якоїсь справу поладити. Як її поладжувано, я вже мимоходом згадував в парі місяцях попередно. На зібранню в Народному Домі відбулося переслухання про те, що сталося в редакції "Укр. Голосу". Редактор викривчався сіном і нарешті сказав, що "може й драгнув", не пам'ятає. Але тут вже зачеплено було цілу господарку лідерів. Деякі панки поводитися бундючно, визнаючи і коли Казанський поставив внесок, щоб Боянівський зрезигнував із секретарства, то цей останній назвав своїх противників дурнями. Цего не стерпів Казанський і заткнув Боянівському кулаком рота. На тому вся "мирова конференція" в Народному Домі закінчилася і докінчили її вже суддя в поліс-корті.

Пани покинули Народний Дім і пішли замолювати своїх гріхи в соборі. Щасливо їм дороги. Хочу ще на закінчення згадати, що минулого тижня стрінулося двоє панків з двох противних таборів, з православного і католицького. Православний, подаючи руку католицькому, почав йому гратулювати за те, що католики дали Народному Домові свої сали на представлення. Православний панок каже: "Дякую вам пане, що ви зняли з нас чирака". Тобто, членство Народного Дому було до цього часу чираком для православних панків. А мені здається, що справа маєть якраз навпаки, що це Народний Дім позбувся чирака.

Правдолюб.

ПОЛЬСЬКІ МАГНАТИ НИЩАТЬ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ.

Щойно недавно страшна повінь, спричинена нерациональним вирубуванням лісів, нанесла величезні шкоди цілому Підкарпаттю й пхнула міліони бідних людей в нужду й голод, коли знова надходять відомости, що польські магнати під патронатом польського уряду далі випродують ліси на українських землях для експлуатування закордонним капіталістам.

І так фірма Обершлезіше Гольціндустрі закупила 100,000 моргів лісу в маєтку барона Лібига за ціну 3,000,000 доларів. Великі цінові простори замійської ординації а також ліси обшари в маєтку Радзівіла рівнож продані. Продані Налебоцька й Голобоцька пущі. В закуплених лісах німецькі купці доконують масового вирубу й дерево в сирому виді вивозять до себе. Пливе лісне багатство за границю, завмирає промисла тартаків, дерево що дня дорожчає.

А польський уряд підірає цю "господарку".

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ШАХТЯРІ ЗАХІДНОЇ КАНАДИ НЕ ДАТЕ СЕБЕ ОБДУРИТИ!

Колмен, Алта.

Товариші майнері! Вам уже відомо, що набліжається час, коли поодинокі угоди між майновласниками а вуглекопами кінчатся на прикінці місяця березня.

Як минулими роками, так і тепер, на днісному порядку пусті балачки. В такий критичний час все появляються люди, які ширять між майнерами брехливі поголоски та вислуговують майновласникам. Це підляки, які стараються погіршити і так незавидне життя вуглекопа.

Не малу ролу в ширенню фальшивих поголосок відіграє й буржуазна преса. Вона для того її створена, щоб дурити працюючі маси. Майновласники, за посередництвом своєї преси, дурять майнерів онтепським ринком, стаюмо працюючі і таким иншим, щоб тільки вуглекопи прийняли знижку платні.

Тепер на денному порядку ось які балачки: говорять, що в Ферні й Мішел заключено між майновласниками а шахтьярами угоду на два роки, з підвишкою платні на 20 процент. Далі, що працевдаві в Колмен запропонували вуглекопам знижку платні на 30 відсотків, з умовою, що коли майнері не приймуть ті услів'я до 8 днів, то праця в майнах буде припинена. Також говорять, що шахтьяри в Корбин дістали підвишку платні. Таких фальшивих поголосок ціла маса.

Ми одержали листа від льокалю в Ферні з заявою, що все це брехня. Нікої угоди в Ферні не заключено.

Всі балачки про Колмен також неправдиві. Треба сказати, що в цій інтригантській роботі грає немалу ролу Луїсвічина, яка старається знищити Майн Воркерс Юніон оф Кената.

Ті зрадницькі провідники Ю.М.В. оф А. вислали листи до всіх льокалів в 18. дистрикті, щоб вони вислали делегатів на конвенцію скалі платні, яку скликають недобитки Ю.М.В.А. Роблять вони це для того, щоб викликати між майнерами хаос.

Товариші майнері! Вам всім відомо, що в місяці листопаді 1927 року, ексекютива М.В.Ю. оф К. вислала до всіх льокалів в 18. дистрикті, включаючи й Ю.М.В.А., запрошення на конвенцію скалі платні. Роблено це з тою метою, щоб раз на все покінчити з льокальними угодами і встановити дистриктову тарифу.

І що робили в той час провідники Ю.М.В.А.? Вони вислали негайно інструкції до своїх льокалів, щоб не брали участі в конвенції М.В.Ю. оф К. Вони не хочуть числитися з більшістю, а продовжують свою розколницьку роботу.

Коли-б вони були чесними людьми і бажали добра майнерам, то вже давно уступили-б зі своєї позиції тому, що велика більшість майнерів належить до М.В.Ю. оф К. Вони свідомо, чи несвідомо працюють в користь майновласників.

Помимо зрадницької роботи, яку ведуть Луїсві наймити, можна знайти ще майнерів, які вірять їм.

Час-би вже товариші майнері, прозріти і покінчити з провакційною роботою провідників Ю.М.В.А. Наш льокаль М.В.Ю.К. в Колмен кинув їх запрошення на конвенцію до коша. Так повинні поступити й інші відділи! Ми вже мали свою конвенцію.

Робкор.

ВІДПОВІДЬ НЕГДНИКАМ.

Тіміс, Онт.

Несподівано попала мені до рук анархістична шмата "Рассвет", в якій був надрукований допис під наголовком "Обманули".

Автор цього допису К. К. Д. з Мичвил, Б. К. виступив в

хуліганський спосіб проти людей, які занялись чисто гуманитарною справою і робили все, що було в їх силі, щоб ратувати від голодової смерті потерпілих від повені населення в Східній Галичині.

От послухайте, що говорить дописувач К. К. Д. в "Рассветі" і як він розійшовся з правдою:

"Недавно тому в нас у Канаді появилася багато колекторів жертв потерпілих від повені в Галичині. Одна українська газета (себто "У.Р.В."), яка вихвалоко більшовиків, також агітувала за датками на ту ціл. Було зібрано 75 тисяч доларів, і частина тих грошей осталася в Вінніпегу, а другу частину вислали до Галичини разом з делегацією. Та делегація відкрила у Львові контору й займається чисто лихварським ділом. Гроші значають потерпілим від повені під умовою, що вони звернуть їх з процентом".

От і маєте. Анархисти роблять з мухи вола. Кожній людині, яка інтересується тим гуманитарним ділом відомо, що до 21-го січня 1928 р. зібрано нашими організаціями в Канаді \$24,938.47, а не 75 тисяч доларів, як пише "Рассвет". Подруге — нікої делегації в Галичину з грішми не вислали. Туди поїхав тільки один тов. Ів. Навізітський, щоб мати нагляд над тими грішми, а не познати їх потерпілим на відсотки.

Такої підлої брехні не потрапила втяти навіть польська буржуазія, яка насильно розв'язала Роб.-Сел. Комітет Допомоги Жертвам Повені. На таке можуть спромогтись тільки такі люди, що вірять в анархію.

Роблять вони це з тою метою, щоб підорвати довіря мас до тих людей, які займаються збіркою грошей на потерпілих від повені. Але це їм не вдасться, бо маси вже давно переконалися, яку плюгаву роботу вони ведуть. Вони цілий час виливали помни на радянську державу. Одинокую робітничо-селянську державу в світі.

ЗВІТ З РІЧНИХ ЗБОРІВ К.П.К. В МОНТРЕАЛІ.

Дня 10. січня 1928 року відбулися річні збори-відділу Комуністичної Партії Канади в "Принс Артур" сали. Збори відкрив голова відділу К.П.К. тов. А. Качмар. Зборами проводив Д. Прушевський, а секретарював т. К. Кривенчук.

Перший з урядовців дав звіт про токарський секретар, т. Ю. Вараніца, який заявив, що діяльність членів представляється так: відділ за останній рік відвів 19 адміністраційних зборів, 13 зарядових зборів, 4 зібрання всіх членів партії і 3 лекції. Відділ відсвяткував робітничі свята такі: Леніна, Рутенберга, Жовтневої революції, перше травня і брав участь в святі Мельнічука в Шереметі та протестаційному інтернаціональному вічу — "руки проч від Китаю". Звіт прийнято односторонньо.

Тов. Я. Карвацький, фінансовий

секретар, заявив, що відділ числить 31 члена. Стан фінансовий представляється так:
Загальний прихід \$619.17
Загальний розхід 501.88

Остается на 1928 рік \$117.29
На внесок контрольної комісії звіт прийнято односторонньо.

Тов. Малачинський, колектор часоснів, дав звіт, що часоснів продано за 1927 р. на суму \$142.45. Звіт прийнято.

Тов. С. Стефанюк, колектор книжок, дав звіт, що за рік спродано книжок на суму \$73.20. Звіт прийнято.

Тов. Ю. Вараніца, інструктор відділу Ліги Комуністичної Молоді, дав звіт, що члени даного відділу активно працюють і в деяких ділянках організаційної праці краще відзначаються як старші партійці. Відділ Л. К. М. числить 22 члени. Відділ відвів 29 адміністраційних зборів, 9 освітніх зборів і 2 масові віча. Відділ спродав 60 чисел "Сіту Молоді". Тов. Ю. Вараніца, робкор, дав звіт, що написав до "У.Р.В." за 1927 рік 26 дописів. Звіт прийнято односторонньо з признанням за його працю.

На останку дав звіт тов. А. Качмар, голова відділу К.П.К., який в своїй короткій промові з'ясував організаційно-освітню працю за 1927 р. і вказав на деякі недоліки та дав приміри висновки для праці на бачукий рік. Звіт прийнято з признанням за його щирту та активну працю.

Даліше відбував вибір заряду на 1928 рік, до якого увійшли наступуючі товариші: А. Качмар, голова; Ю. Вараніца, прот. секретар; Ворожит, фін. секретар; Малачинський і Токман, колектори часоснів; С. Яківчук, колектор книжок; Я. Карвацький, інструктор до Л.К.М.; Ю. Вараніца, робкор. Контрольна комісія: Кавчук, Радчев і Карвацький; делегати до Ц.М.К.: Радчев, Стефанюк, Мех і Бузько.

К. Кривенчук, секр. зборів.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ФІЛЬМА "ТАРАС ШЕВЧЕНКО".

ВИКОРИСТАЙТЕ ОДИНОКУ НАГОДУ У ВАШОМУ ЖИТТЮ — ПОБАЧИТИ ЦЮ ПРЕКРАСНУ ФІЛЬМУ.

Онтерійському Провкомові удалось одержати цю фільму з Радянської України. Своя і чужа критика незвичайно високо оцінила цю фільму. Не було, нема і не буде глядача, який не одушевлявся-би цєю фільмою, бо хто-ж не бажав поглянути на місця, куди ступала нога великого поета-революціонера. Ця фільма проведе глядача через життя, терпіння, тюрми, радість і горе кріпацького генія.

Фільма ця буде показуватися в слід. місцевостях і днях:

Тіміс, 20 — 21 лютого.
Савт Поркопайн, 22 — 23 лютого.
Ексонна, 24 — 25 лютого.
Кирленд Лейк, 27 — 28 лютого.
Кобалт, 29 лютого і 1 березня.
Содборн, 3 — 5 березня.
Коністон, 6 — 7 березня.

Еспанола, 8 — 9 березня.
Су Сейнт Мері, 10 — 12 березня.
Порт Артур, 14 — 15 березня.
Форт Вільям, 16 — 17 березня.
Вест Форт Вільям, 19 — 20 березня.
Форт Френсес, 22 — 23 березня.

Шевченко в дорозі до орської фортеці. Це образок з фільми "Тарас Шевченко".

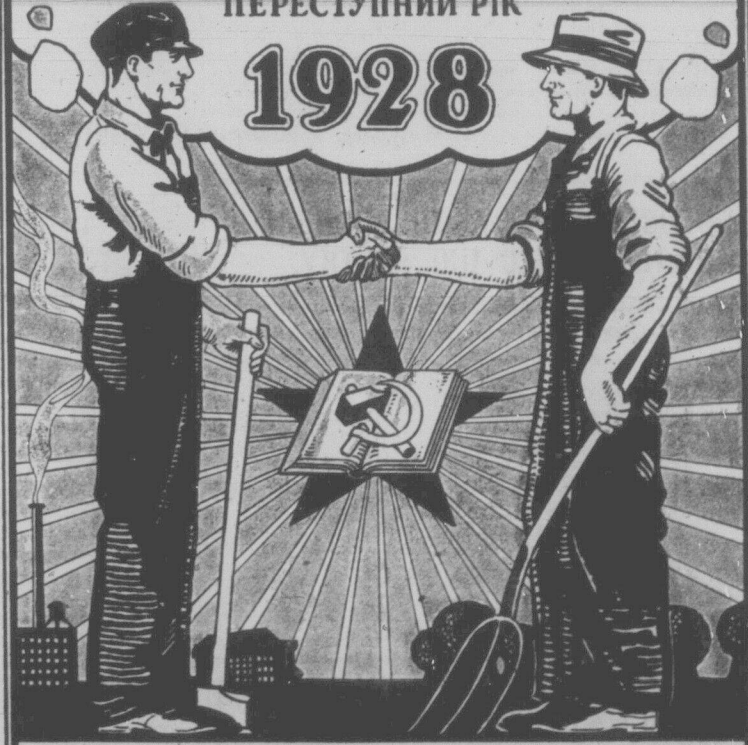
ВЖЕ ВИЙШОВ

ТА

РОЗСИЛАЄТЬСЯ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ КАЛЕНДАР

НА ПЕРЕСТУПНИЙ РІК 1928

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО
ВІННІПЕГ, МАН., КАНАДА.

Є ЦЕ НАЙБІЛЬШИЙ І НАЙКРАЩИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ КАЛЕНДАР НА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ. ВІН МАЄ 384 СТОРІН ДРУКУ Й 110 ІЛЮСТРАЦІЙ. ЗАМОВЛЯЙТЕ ЦЕЙ КАЛЕНДАР ТАКИ ЗАРАЗ.

ЦІНА В ГАРНІЙ ТВЕРДІЙ ОПРАВІ ————— \$1.00
БРОШУРОВАНІЙ ————— .75

ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З ГРІШМИ ТАКИ ЗАРАЗ ЗАСИЛАЙТЕ НА АДРЕСУ:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard and McGregor, Winnipeg, Man.